

Najvyšší soud v trestnej věci proti P. Z. a spol. pre zločin krádeže odmietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného.

Dôvody:

Keď bol obžalovanému v smysle 2. odst. § 425 tr. p. dňa 20. júna 1934 okresným súdom na M. vyhlásený potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu s poučením o opravných prostriedkoch, obžalovaný prehlásil, že trest neprijíma, lebo sa necíti vinným, a žiada, aby spisy boli postúpené najvyššiemu súdu. Súd prvej stolice potom požiadal ešte raz okresný súd na M. o vyhlásenie rozsudku obžalovanému s upozornením, že zmätočná sťažnosť musí byť odôvodnená. Potom 26. júla 1934 okresný súd na M. vypočul obžalovaného, ktorý udal, že zmätočnú sťažnosť podal preto, že svedok P. Š. falošne svedčil, lebo obžalovaný sa z domu nevzdialil. Okrem toho obžalovaný si sťažuje aj preto, že mu nebol povolený podmienený odklad výkonu trestu.

Druhé vyjadrenie obžalovaného, učené 26. júla 1934, je opozdené a bolo odmietnuté podľa 3. odst. § 434 tr. p., lebo obžalovanému bol už 20. júna 1934 vyhlásený rozsudok odvolacieho súdu s poučením o opravných prostriedkoch a od tohoto dňa má sa rátať trojdňová lehota k ohláseniu zmätočnej sťažnosti, vzťažne 8 dňová lehota k jej prevedeniu; tieto lehoty však uplynuly pred 26. júlom 1934. Tieto lehoty nemohly byť po zákonom vyhlásení rozsudku predĺžené súdom prvej stolice, lebo zákon to nepripúšťa (§ 11, odst. 1 tr. p.) ani vtedy, keď obžalovaný z akéhokoľvek dôvodu neodôvodnil ohlásenú zmätočnú sťažnosť. Názor prvostupňového súdu, že obžalovaný musí zmätočnú sťažnosť odôvodniť, nemá opory v zákone.

Preto najvyšší súd mal sa zaoberať len ohlásením zmätočnej sťažnosti, ktoré sa stalo v zákonej lehote, t. j. 20. júna 1934. Avšak vyjadrením, že obžalovaný trest neprijíma, lebo sa necíti vinným, nebol dôvod zmätku poznačený v smysle § 390 tr. p. a 2 odst. § 31 por. nov. Preto bola zmätočná sťažnosť odmietnutá podľa 3. odst. § 434 tr. p.

Čís. 5289.

Podvodný úpadek.

Nakolik zločin podvodu pojmově vylučuje zločin podvodného úpadku.

Pouhý nesprávný (nízký) odhad hodnoty zboží v seznamu jmění dlužníka není »odstraněním« nebo »zatajením« součástí jmění po rozumu § 205 a) tr. zák.; může však býti, jsou-li splněny i ostatní zákonné pojmové znaky, podvodem nebo pokusem o něj.

Naturální obligace, uvedl-li je dlužník v seznamu svých pasiv ve správné výši, byť i bylo jich splnění odporovatelné a byť byly i částečně promlčeny, nelze a priori prohlásiti za »předstírání neexistujících závazků«.

(Rozh. ze dne 9. května 1935, Zm II 88/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmáteční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Opavě ze dne 4. listopadu 1933, pokud napadala výrok, kterým byl stěžovatel uznán vinným zločinem nedokonaného podvodného úpadku podle §§ 8, 205 a) tr. z., rozsudek v odpor vzatý v tomto výroku jakož i ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisejících zrušil jako zmátečný a vrátil věc témuž soudu nalézacímu, by o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl, přihlížeje k pravoplatnému odsouzení obžalovaného pro zločiny podvodu podle §§ 197, 200, 203 tr. z. a zpronevěry podle § 183 tr. z. a pro přečin podle § 486, čís. 1 tr. z.

Z d ů v o d ů :

Většina výtek činěných s hlediska zmatek podle § 281, čís. 4, 5, 9 a) tr. ř. týče se odsouzení obžalovaného pro zločin nedokonaného podvodného úpadku podle §§ 8, 205 a) tr. z. a dlužno se proto předem zabývatí tímto výrokem.

Stížnost tu poukazuje, uplatňujíc zmatek podle § 281, čís. 9 a) tr. ř., na to, že se zločin podle § 205 a) tr. z. se zločinem podvodu podle §§ 197, 200, tr. z. pojmově vylučují, že předstírané prý pohledávky manželky obžalovaného M. K-ové a jeho tchyně H. K-ové existovaly, a uplatňujíc zmatek podle § 281, čís. 5 tr. ř. poukazuje na to, že Dr. L. nepotvrdil, že by byl obžalovaný nějaké věci odstranil neb založil. Stížnost je v právu.

Pokud se týče odstranění neb zatajení částí jmění, spatřuje je rozsudek patrně v zatajení zboží komisního v ceně 8.815 Kč a dále, jak z důvodů vyplývá, v nízkém ocenění aktiv, najmě hedvábného papíru ve fakturované ceně 7.000 Kč a uvedeného v aktivech v ceně pouze 2.800 Kč.

Co se týče oné zatajené části zboží komisního, padají na váhu dva momenty, jednak s hlediska zmatku podle § 281, čís. 5 tr. ř., že soud nezhodnotil dostatečně zprávu vyrovnacího správce Dr. L., z níž nijak nevyplývá, že by byl obžalovaný část zboží komisního zatajil, jednak s hlediska zmatku podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. okolnost, že, bylo-li nějaké zboží skutečně zatajeno, není vyloučeno, že šlo o realizování podvodu spáchaného vylákáním zboží tím, že toto vylákané zboží bylo obžalovaným dáno do komise neb prodáno s výhradou práva vlastnického a pak za účelem realizace podvodu, pro nějž byl obžalovaný rovněž odsouzen, zatajeno. Tu by skutečně zločin podvodu pojmově vylučoval zločin podvodného úpadku.

Rozhodně však nelze spatřovati odstranění neb zatajení části majetku v nízkém ocenění zboží v seznamu jmění, jež obžalovaný věřitelům předložil, vždyť odhad zboží neobsahuje v sobě již pojmově žádnou z forem zmaření neb ztenčení uspokojení věřitelů v § 205 a) tr. z. uvedených, neboť pouhým nesprávným odhadem zboží se nijak nezmenšuje podstata, z níž by věřitelé úpadcovi mohli dojíti uspokojení. Falešné, nesprávné ocenění aktiv mohlo by míti nejvýše za účel oklamání věřitelů co do okolností, jakou kvotu by mohli ve vyrovnání požadovati, a tu by přicházel v úvahu pouze prostý podvod podle § 197 tr. z. nebo pokus

podvodu, ovšem kdyby byly naplněny uvedeným jednáním i ostatní složky skutkové podstaty podvodu.

Co se dotýče předstírání závazků, kterých tu nebylo, totiž dluhu H. K-ové za nájemné za 7 let v částce 20.000 Kč a M. K-ové za měsíční plat za pomoc v závodě v částce 42.000 Kč, dlužno uvésti toto:

Sám rozsudek zjišťuje, že obžalovaný u své tchyně K-ové bydlil a činži jí neplatil a z rozsudku a hlavně též ze zprávy vyrovnacího správce vyplývá, že manželka obžalovaného M. K-ová mu v obchodě pomáhala. Obžalovaný, uváděje tyto pohledávky mezi svými dluhy, uvedl též jich právní tituly.

Správci vyrovnacímu a výboru věřitelskému bylo volno podle §§ 31, 38 cís. nař. čís. 337/14 zjednatí si ohledně uvedených položek vysvětlení, což se též stalo.

Podle toho, co bylo o těchto dluzích obžalovaným udáno a soudem zjištěno, byly dluhy ty snad obligacemi naturálními podle § 1432 obč. zák. To měl soud spolehlivě zjistiti, neboť naturální obligace, byť i bylo jejich splnění odporovatelným, nelze, uvede-li je dlužník ve správné výši v seznamu svých pasiv, a priori prohlásiti za »předstírání«
závazků neexistujících (viz Bartsch-Löffler z r. 1917 II., str. 475). Při tom se podotýká, že i kdyby pohledávky ty, jako dávky periodicky se opakující, byly částečně promlčeny (§ 1486 obč. zák.), přece nelze o nich tvrditi, že byly předstírány, nýbrž dlužno je považovati za pohledávky trvající, poněvadž jsou žalovatelné a podle § 1501 obč. zák. nelze ku promlčení přihlížeti bez námítky strany.

Se zřetelem na to bylo zmáteční stížnost, pokud čelí výroku, kterým byl obžalovaný uznán vinným zločinem podvodného úpadku podle § 205 a) tr. z., vyhověti a slušelo, ježto se nelze obejít bez nového hlavního přelíčení, za souhlasu generální prokuratury podle § 5 nov. k tr. ř. čís. 3/78 ř. z. právem uznati tak, jak ve výroku uvedeno, aniž bylo třeba zabývati se dalšími, v tomto směru uplatňovanými zmatky.

Čís. 5290.

Predpokladom pre uplatňovanie zmatku podľa § 385, čís. 2 tr. p. je, že neboly zachované hranice pri dovolenom zmiernení trestných sadziieb v zákone stanovených. Porušenie zákona v smysle citovaného dôvodu zmätočnosti možno vytýkať len vtedy, ak nebola zmiernená sama trestná sadzba pod jej dolnú hranicu.

(Rozh. zo dňa 11. mája 1935, Zm III 132/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. Š., obžalovanému zo zločinu vraždy, zamietol zmätočné sťažnosti obžalovaného a jeho obhájcu.

Z d ô v o d o v :

Dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 2 tr. p. uplatňujú sťažovatelia preto, že porotný súd prekročil hranice zákonom stanovené pri vymerevaní trestu (pozn. red.: podľa § 279 tr. z. káznice v trvaní 13 rokov),